<u>חזון העישוב הרובוטי</u>

דמיינו רובוט הנע בשדה, מזהה כל עשב רע ומסלק אותו בדיוק של יד אדם, ללא צורך בחומרי הדברה. חזון שהולך והופך למציאות. חברת הסטארט-אפ **אגריפס רובוטיקס** מפתחת מערכת רובוטית חכמה, המשלבת בינה מלאכותית, ראייה ממוחשבת וקילטור מכני סלקטיבי ומדויק. הפוטנציאל ברור: הפחתת השימוש בקוטלי עשבים, חיסכון בכוח אדם ועישוב יעיל וידידותי יותר לסביבה.

משקי הדרום ועמק יזרעאל נכנסו כשותפים בחברה, מתוך רצון לקדם חדשנות טכנולוגית שתיתן מענה לצרכים אמיתיים בשטח. **<u>במקום שבו הצורך פוגש את היכולת.</u>** בפגישה שקיימנו עם נציגי החברה בחנו את התאמת המכונה לגידולי האזור ואת האפשרות לבצע פיילוט בגד"שים שלנו. ייאמר ביושר: המכונה נותנת כיום מענה בעיקר לגידולי ירקות. התאמתה לגידולי שורה צפופים ושטחים גדולים, מחייבת פיתוח נוסף, והספקי עבודה גבוהים. עם זאת, זיהינו פוטנציאל לפיילוט בגידולי האבטיח והתירס ובכוונתנו לבחון את יישומו בשטח.

אגריפס, כמו BloomX, הן דוגמאות להזדמנויות שנפתחות בפנינו בעידן החקלאות החכמה. לא כל טכנולוגיה תתאים לצרכינו. אבל חובתנו לבחון, להתנסות, ובמקום שנמצא ערך – גם לאמץ.

אני מאמין שחלק משמעותי ממנופי הצמיחה של הגד"ש בעשור הבא יצמחו דווקא במרחב החדשנות. השילוב בין הניסיון והידע החקלאי, לבין יכולות הטכנולוגיה והבינה המלאכותית הוא לא רק הזדמנות – הוא אחד המפתחות לעתיד החקלאות שלנו.

<u>"לעמוד רגע קט ולהרהר בדבר"</u> (פו הדב)

פורום מפגד"ש אירח השבוע את צביקי טסלר (יו"ר משקי הדרום וניר עוז), לשיחה מרתקת על תרבות התחקיר, אחריות ומנהיגות. בבסיס הדברים עומדת תפיסה פשוטה אך מחייבת: התחקיר אינו נועד לחפש אשמים, אלא ללמוד, להפיק לקחים ולהשתפר. בכל ארגון, ובוודאי בגד"ש, חשוב מדי פעם <u>"לעמוד רגע קט ולהרהר בדבר"</u>. לבחון מה עשינו נכון, היכן טעינו ומה נוכל לעשות טוב יותר בפעם הבאה. תרבות של תחקיר, פתיחות ולמידה היא חלק בלתי נפרד מהדרך למצוינות.

בהמשך שמענו מבטי פוגל (יועצת עסקית וכלכלית) על חשיבות החשיבה האסטרטגית לטווח הקצר והארוך, ומעדיאל פורת (עלומים, מרכז משק עין השלושה) על מערכת יחסי הגומלין שבין הגד"ש לבעליו — מערכת המחייבת אמון, שקיפות והבנה הדדית.

ומעבר לתכנים המקצועיים, חשוב לומר מילה על עצם המפגש. השיחות בין החברים, החלפת הדעות, שיתוף הניסיון והחברויות הנרקמות בין מנהלי הגד"ש מהדרום והנגב — כל אלה הם לב ליבו של מפגד"ש. כי בסופו של דבר, לא פחות ממה שלומדים מהמרצים, לומדים זה מזה.

תודה גדולה לצוות משקי דן על הארגון

<u>מבט קדימה – אחריות משותפת, הזדמנויות חדשות</u>

היום התקיימה פגישה של וועדת מגדלים וצוות ההדרכה. על הפרק טיוטת "תוכנית 2027"- רקע, יעדים, ותוכנית תקציבית רצופת אתגרים. לקראת הפגישה העברתי לחברים את הדברים הבאים:
"לאחר שנתיים רצופות של גירעון בפעילות השוטפת של מגדלי הדרום, הגיעה העת להתאים את מודל הגבייה למציאות הכלכלית ולעלותם הריאלית של שירותי ההדרכה המקצועית. ההתאמה המוצעת, בהתייחס למחירי ההדרכה בשוק הפרטי, נועדה להבטיח תקציב מאוזן, לשמר את איכות השירותים המקצועיים ולהעמיד את ההתארגנות על בסיס כלכלי איתן ובר-קיימא. חשוב להדגיש כי מגדלי הדרום אינם רק ספק של שירותי הדרכה. ערכה המוסף של ההתארגנות טמון בחיבור שבין המגדלים, בשיתוף הידע והניסיון, בקידום מחקרים וניסויי שדה, במפגשים המקצועיים וביכולת לפעול יחד מול האתגרים המשותפים. כל אלה הם נכסים מקצועיים וכלכליים שערכם גדול מסך העלויות של כל אחד מהם בנפרד.
השינוי המוצע אינו רק מהלך של איזון תקציבי, אלא הזדמנות לחשיבה מחודשת על עתידה של ההתארגנות. אנו מבקשים להמשיך ולחזק את הקיים, אך לא פחות מכך- לפתוח אופקים חדשים. לבחון גידולים חדשים, לקדם חדשנות וטכנולוגיות מתקדמות, ליזום שיתופי פעולה בעלי כדאיות כלכלית ולזהות מנועי צמיחה לחקלאות הגד"ש באזור. כוחנו טמון בשותפות, באמון ההדדי ובנכונות של החברים להשקיע יחד בעתידם. בסופו של יום, מטרתנו אינה רק לשמור על הקיים, אלא ליצור את התנאים לחקלאות טובה יותר, יעילה יותר ורווחית יותר. **כי התארגנות חזקה אינה רק זו שיודעת להתמודד עם קשיי ההווה, אלא זו שמעזה ומסוגלת לעצב את המחר".**

<u>אחרי הבחירות</u>

נשאלתי על ידי חברי, מדוע לא התייחסתי "בפינת האקטואליה" לתוצאות הבחירות. ובכן, יש לכך כמה סיבות. הגלויה והרשמית היא, כי הד"ש הוא איננו בָּמָה פוליטית במובן המפלגתי. **הד"ש הוא בָּמָת חיבור בין המגדלים**. את הסיבות הנוספות אשאיר לדמיונכם. אבל..... זאת המציאות. הבחירות מאחורינו, והמחלוקות בחברה הישראלית נותרו עמוקות. אפשר לשמוח ומותר להתאכזב, להסכים או לחלוק, אך אסור לשכוח את המשותף והחשוב באמת. אני מקווה שנדע, למרות חילוקי הדעות, להקשיב, לכבד ולשתף פעולה למען ביטחון המדינה, חוסנה החברתי, הכלכלי, מעמדה בעולם ובעיקר <u>עתיד ילדינו</u>. כי בסופו של יום, יש לנו ארץ אחת, עַם אחד על כל גווניו ואחריות משותפת.

<u>4 בנובמבר</u>

אתמול מלאו 31 שנים לרצח ראש הממשלה ושר הביטחון, יצחק רבין. רגע שנצרב בזיכרון הלאומי, ורגע שכל אחד מאיתנו זוכר היכן היה כששמע את הבשורה הנוראה. שלוש יריות בכיכר אחת, שטלטלו מדינה שלמה. מאז השתנה הרבה, אולי יותר מדי. 31 שנים חלפו, והפצע עדיין פתוח. ואני תוהה, בכאב ובדאגה, האם למדנו משהו? האם נדע, למרות המחלוקות העמוקות, לשמור על הבית המשותף שלנו?

שבת שלום